

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/634/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113215427
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113215427.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom F. X. P.O.L. XXX, L., proti odporcovi: E. L., nar. XX.XX.XXXX, b.ytom Z. XXX/XX, Z. Z., o zaplatenie 231,60 eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 2C/198/2013-41 zo dňa 10. marca 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa na zaplatenie istiny 74,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 12.07.2010 do zaplatenia a v časti výroku o trovách konania a trovách právneho zastúpenia z r u š u j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie.

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponecháva n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporcovi povinnosť uhradiť navrhovateľovi istinu vo výške 109,60 eur s úrokom s omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 39,58 eur od 12.07.2010 do zaplatenia, 9 % p.a. zo sumy 70,02 eur od 12.06.2010 do zaplatenia, trovy konania vo výške 16,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia právnenému zástupcovi navrhovateľa vo výške 66,55 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V časti zaplatenia istiny 74,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 12.07.2010 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 47,80 eur návrh navrhovateľa zamietol.

Z priloženej zmluvy o pripojení zo dňa 22.01.2010 bolo nepochybne preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili zmluvu o pripojení. Z pripojených faktúry 7003721048 vyplýva, že táto bola vyhotovená dňa 22.04.2010. Dátum splatnosti tejto faktúry bol 11-ty deň mesiaca máj 2010. Ohľadne tejto faktúry vzniesol navrhovateľ námietku premlčania. Súd konštatoval, že v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka je táto pohľadávka, vyplývajúca z tejto faktúry, premlčaná. Dátum splatnosti bol 11.05.2010. Všeobecná premlčacia lehota v zmysle citovaného ustanovenia je 3 roky. Návrh podal navrhovateľ na súd dňa 13.05.2013 t.j. dva dni po uplynutí premlčacej lehoty. Čo sa týka faktúry ohľadom zaplatenia 39,58 eur a faktúry ohľadom zaplatenia 70,02 eur, tieto faktúry boli správne a včas vyčíslené a tieto ani samotný odporca nenamietal. Súd teda priznal navrhovateľovi istinu vo výške 109,60 eur. Keďže odporca sa dostal do omeškania so zaplatením týchto dvoch faktúr, súd priznal navrhovateľovi v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj úrok z omeškania. Pohľadávku ohľadom zmluvnej pokuty zamietol, nakoľko ju považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navrhovateľ bol v konaní úspešný, preto mu priznal trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie navrhovateľ v časti výroku, ktorým súd zaplatenie istiny 74,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 12.07.2010 do zaplatenia zamietol. Vyjadril názor, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď jeho

nárok na zaplatenie sumy 74,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. z dlžnej sumy 74,20 eur od 12.05.2010 do zaplatenia zamietol z dôvodu odporcom vznesenej námietky premlčania. Uviedol, že si nárok na zaplatenie pohľadávky uplatnil žalobou na súde dňa 13.05.2013. Posledný deň lehoty na uplatnenie neuhradenej faktúry č. 7003721048 v sume 74,20 eur splatnej dňa 11.05.2010 pred uplynutím trojročnej premlčacej doby pripadol na 11.05.2013. Premlčacia lehota je hmotnoprávnou lehotou a na jej plynutie sa vzťahuje ust. § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka o počítaní času. Nakoľko koniec plynutia premlčacej lehoty pripadol na 11.05.2013 ako správne konštatoval súd prvého stupňa, tento deň bola sobota, z toho dôvodu posledným dňom premlčacej lehoty bol najbližší pracovný deň, t.j. pondelok 13.05.2013, kedy bola žaloba doručená súdu a tým aj začaté súdne konanie. Konštatoval, že nárok na zaplatenie 74,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. z dlžnej sumy 74,20 eur od 12.05.2010 do zaplatenia uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby, z toho dôvodu nebola námietka premlčania vznesená odporcom dôvodne.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil v časti výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa na zaplatenie istiny 74,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 12.07.2010 do zaplatenia a v časti výroku o trovách konania a trovách právneho zastúpenia podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p.. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch nenapadnutých odvolaním ponechal nedotknutý.

Podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Z ustanovenia § 212 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že súd nie je viazaný rozsahom odvolania v prípadoch, keď od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, čo je samozrejme aj výrok o trovách konania, a preto bolo potrebné zrušiť rozsudok aj vo výroku o trovách konania a trovách právneho zastúpenia.

Podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť (dôvod na zrušenie v odvolacom konaní), ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. K tomuto aspektu základného práva na súdnu ochranu Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol: "Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľky predovšetkým zoberal do úvahy, že táto namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu, ktoré zohráva v demokratickej spoločnosti natoľko závažnú úlohu, že pri rozhodovaní o podmienkach jeho uplatnenia neprichádzajú zo strany súdov do úvahy zužujúci výklad a ani také interpretačné postupy pri výklade procesných predpisov, ktorých následkom by mohlo byť jeho neodôvodnené, prípadne svojvoľné obmedzenie alebo odňatie. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonomnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkovi konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá

základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 6/0, z 13. marca 2003)."

V súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. musí súd v odôvodnení rozsudku podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozsudku. Rozhodnutie súdu môže byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak súd v odôvodnení rozhodnutia vymedzí po skutkovej stránke predmet konania a následne podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal. Musí byť jasne a zrozumiteľne vysvetlený myšlienkový postup súdu. Závery, ku ktorým súd dospel musia byť pre adresáta prijateľné, racionálne, a v konečnom dôsledku aj spravodlivé a presvedčivé. Ak rozhodnutie súdu nemá uvedené náležitosti, je nepreskúmateľné.

Podľa názoru krajského súdu sa prvostupňový súd dostatočne nevysporiadal s dôvodmi zamietnutia zaplatenia istiny 74,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 12.07.2010 do zaplatenia. Vzhľadom na skutočnosť, že dátum splatnosti bol 11.05.2010, koniec plynutia premičacej doby pripadol na 11.05.2013 (sobota). Vzhľadom na skutočnosť, že koniec plynutia premičacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka pripadol na sobotu, bude potrebné posúdiť či sa v danom prípade jedná o premičaciu dobu alebo premičaciu lehotu. Právny pojem "doba" (na rozdiel od pojmu "lehotu") je z časového hľadiska pevným (fixným) obdobím, ktoré uplynie bez ohľadu na to, či posledný deň doby prípadne na sobotu, nedeľu, štátny sviatok alebo deň pracovného pokoja. Jej plynutie sa teda na rozdiel od lehoty nepredlžuje. Lehotou sa rozumie istý časový úsek ohraničený začiatkom a skončením plynutia. Základnú právnu úpravu pre plynutie lehôt predstavuje ustanovenie § 57 O.s.p.. Odôvodnenie rozhodnutia v časti, ktorou súd zamietol návrh na zaplatenie istiny 74,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 12.07.2010 do zaplatenia považuje krajský súd za nedostatočne určité. Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok neodôvodnil spôsobom vyplývajúcim z § 157 ods. 2. O.s.p.. Z tohto hľadiska odvolací súd považoval odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku prvostupňového súdu za nepreskúmateľné, t.j. postihnuté vadou podraditeľnou pod ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. Uvedená skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

Na základe uvedených skutočností krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku ktorým zamietol zaplatenie istiny 74,20 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 12.07.2010 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania a trovách právneho zastúpenia zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. a podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie. Úlohou prvostupňového súdu bude vec opätovne prejednať, vo veci opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. tak, aby bolo jeho rozhodnutie preskúmateľné, aby bolo z neho zrejmé, akými úvahami sa riadil a z akých dôkazov vychádzal pri rozhodovaní.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.